UNHCR
The UN Refugee Agency

НАРЪЧНИК ЗА ПОДАВАНЕ НА ИСКАНЕ ЗА ПРИВРЕМЕННИ МЕРКИ ПО ПРАВИЛО 39 ОТ ПРАВИЛАТА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪД ПО ПРАВАТА НА ЧОВЕКА ЗА ЛИЦА, НУЖДАЕЩИ СЕ ОТ МЕЖДУНАРОДНА ЗАКРИЛА

февруари 2025 г.

НАРЪЧНИК ПО ПРАВИЛО 39

Настоящият наръчник има за цел да информира правните специалисти относно процедурата за подаване на искане за привременни мерки по Правило 39 до Европейския съд по правата на човека. Подаването на такива искания не е в правомощията на ВКБООН или на неговите служители.

Настоящият наръчник е изготвен от ВКБООН с помощта на експерти и е прегледан с любезното съдействие от членове на секретариата на Европейския съд по правата на човека. Той по никакъв начин не обвързва Съда.

Актуализиран и публикуван от Представителството на ВКБООН пред европейските институции в Страсбург, февруари 2025 г.

Снимка на корицата:

Гърция: Двама млади бежанци от Афганистан се държат за ръце в неформален лагер, разположен в непосредствена близост до центъра за прием и идентификация „Мория" на остров Лесбос. © ВКБООН/Акилиас Завалис

Данни за контакт

Представителство на ВКБООН пред
европейските институции в Страсбург
с/о Съвета на Европа
Сграда Агора
F-67075 Страсбург Cedex
Франция

www.unhcr.org

Съдържание

1.УВОД 4

2. ОСНОВАНИЯ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ПРАВИЛО 39 5

3. ОБХВАТ НА ПРАВИЛО 39 6

4. ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИВРЕМЕННИТЕ МЕРКИ ПО ПРАВИЛО 39 7

4.1 Привременни мерки за лица, търсещи международна закрила 7

4.2 Привременни мерки по междудържавни дела 8

5. ЖАЛБОПОДАТЕЛИ ПО ПРАВИЛО 39 8

5.1.Могат ли деца да подават искане? 8

5.2.Искания от семейства 9

5.3.Групови искания 9

5.4.Представителство 9

5.5.Пълномощно 9

5.6.Трудности при осъществяване на контакт с жалбоподателите 9

6. ИСКАНИЯ ПО ПРАВИЛО 39 10

6.1.Сайтът на ЕСПЧ относно Правило 39 10

6.2 Групови искания 10

6.3.Изпратени по факс или поща искания 11

6.4.Език 11

6.5.Формалности 11

6.6.Данни за контакт 11

7. ОБОСНОВАВАНЕ НА ИСКАНИЯ ПО ПРАВИЛО 39 11

7.1.Върху кого лежи доказателствената тежест? 12

7.2.Какво трябва да се доказва? 12

7.3.Какъв обем доказване е необходим? 12

7.4.Как следва да бъде доказан непосредственият риск от непоправима вреда? 13

7.5.Достоверност 14

7.6.Какви документи следва да бъдат представени? 14

8. СРОКОВЕ ЗА ПОДАВАНЕ НА ИСКАНИЯ ПО ПРАВИЛО 39 15

8.1 Непосредствен риск 15

8.2 Вътрешноправни средства за защита със суспензивен ефект 15

8.3 Срок на подаване 15

8.4 Работно време на Съда 15

8.5 Дата и час на извеждане 15

9. ПРОЦЕДУРА И РЕШЕНИЕ 16

9.1.Органи, които вземат решения в процедурата по Правило 39 (съгласно Практическите указания на Съда) 16

9.2 Искания извън приложното поле 16

9.3. Необосновани или непълни искания 16

9.4.Съдебни решения по искания за привременни мерки 17

9.5. Съобщаване на решения 18

9.6 Последващи действия 18

9.7. Допълнителни процесуални решения 18

10. КАКВО СЕ СЛУЧВА СЛЕД ТОВА 21

10.1. Не са указани привременни мерки 21

10.2. Указани са привременни мерки 21

10.3. Въпроси, свързани с изпълнението 21

10.4. Отмяна на привременна мярка 22

10.5. Член 35, § 2, буква (b) от Конвенцията и Правило 39 от Правилата на Съда 22

11. СПИСЪК ЗА ПРОВЕРКА ПРИ ПОДАВАНЕ НА ИСКАНЕ 23

12. ОСНОВНИ ДОКУМЕНТИ НА ЕСПЧ, СВЪРЗАНИ С ПРИЛАГАНЕТО НА ПРАВИЛО 39 24

1. УВОД

Европейският съд по правата на човека, със седалище в Страсбург (наричан по-долу „Съдът"), е международен съд на Съвета на Европа, създаден през 1959 г. Той се произнася по индивидуални жалби или междудържавни жалби, в които се твърдят нарушения на гражданските и политическите права, установени в Европейската конвенция за правата на човека (наричана по-долу „ЕКПЧ").
Той не бива да се бърка със Съда на Европейския съюз със седалище в Люксембург, нито с Международния съд със седалище в Хага.

Европейската конвенция за правата на човека е международен договор, по силата на който държавите-членки на Съвета на Европа, се задължават да гарантират основните граждански и политически права не само на собствените си граждани, но и на всички лица под тяхна юрисдикция (член 1 от ЕКПЧ).

Съгласно Правило 39 от Правилата на Съда[1], Европейският съд по правата на човека може да указва привременни мерки на страните по производството. Това са неотложни мерки, предоставяни по изключение, когато в противен случай жалбоподателите биха били изправени пред непосредствен риск от непоправима вреда.

За лицата, нуждаещи се от международна закрила, привременните мерки по Правило 39 могат да гарантират предотвратяването на непосредствена непоправима вреда.

Например, Съдът е постановявал привременни мерки за спиране или предотвратяване на тяхното експулсиране или извеждане, както и за осигуряване на достойни условия за прием (вж. ал. 4.1 по-долу).

Поради бързината на действие привременните мерки често се прилагат от лицата, нуждаещи се от международна закрила, за да се гарантира зачитането на техните основни права.

Те се постановяват, без да се предрешават последващите решения относно допустимостта или основателността на делото.
Те са правно обвързващи за страната, към която са адресирани. Съдът получава голям брой непълни и/или необосновани искания за привременни мерки. В периода 2019-2023 г. до Съда са подадени 7 676 искания за привременни мерки, от които са уважени едва 2 745[2]. Почти половината от тях (3 368) са били счетени за извън приложното поле[3], поради което е от съществено значение исканията за привременни мерки да бъдат пълни и добре обосновани.

Информация относно правилното използване на привременните мерки е налична на интернет страницата на Съда[4] и е представена на новия сайт на Съда, посветен на Правило 39 (вж. ал. 6.1 и следващите за повече подробности)[5].

Целта на този „Наръчник по Правило 39" е да засили защитата на лицата, търсещи убежище, като предоставя на практикуващите юристи допълнителна практическа информация относно привременните мерки по Правило 39 и ги подпомага при подготовката на техните искания по това правило.

1. „Правилата на Съда" представляват процедурни правила, издадени от пленарния състав на Съда на основание чл. 25, буква d) от ЕКПЧ. Настоящото издание на Правилата на Съда включва измененията по отношение на Правило 39, приети на 23 февруари 2024 г. от пленарния състав на Съда и влезли в сила на 28 март 2024 г., както и Практическото указание относно исканията за привременни мерки, издадено от председателя на Съда в съответствие с Правило 32 от Правилата на Съда. Последната версия е достъпна на интернет страницата на Съда: Rules of Court - 28 March 2024 (coe.int); Насоки за практиката: Искания за привременни мерки (coe.int); Документ с практическа информация: как да се осъществи контакт със Съда за привременна мярка.
2. Статистика относно привременните мерки, достъпна на адрес: https://www.echr.coe.int/Documents/Stats_art_39_01_ENG.pdf.
3. Пак там
4. Вижте страницата, посветена на жалбоподателите: https://www.echr.coe.int/Pages/home.aspx?p=applicants&c=#n1365511916164_pointer (ENG/FR).
5. https://r39.echr.coe.int/.

ПРАВИЛО 39 (извлечение от Правилата на Съда от 28.03.2024 г.)

1. Съдът може, при изключителни обстоятелства, по искане на страна, на друго заинтересовано лице или по своя инициатива, да укаже на страните всяка привременна мярка, която счете за необходима. Такива мерки, приложими при непосредствен риск от непоправима вреда на право по Конвенцията, която поради своето естество не подлежи на поправяне, възстановяване или адекватно обезщетяване, могат да бъдат постановявани, когато това е необходимо в интерес на страните или за надлежното протичане на производството.

2. Правомощието на Съда да се произнася по искания за привременни мерки се упражнява от дежурни съдии, назначени съгласно ал. 5 от това правило, или,когато е целесъобразно, от председателя на отделение, от камарата, от председателя на Голямата камара, от Голямата камара или от председателя на Съда.

3. Когато се прецени за целесъобразно, за мярката, постановена по конкретно дело, може незабавно да бъде изпратено уведомление до Комитета на министрите.

4. Дежурният съдия, назначен съгласно ал. 5 от това правило, или, когато е целесъобразно, председателят на отделение, камарата, председателят на Голямата камара, Голямата камара или председателят на Съда могат да изискват от страните информация по всеки въпрос, свързан с изпълнението на всяка разпоредена привременна мярка.

5. Председателят на Съда назначава заместник-председателите на отделенията за дежурни съдии, които да се произнасят по исканията за привременни мерки.

2. ОСНОВАНИЯ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ПРАВИЛО 39

Каква е целта на привременните мерки?

Съгласно съдебната практика на Съда привременните мерки „**играят съществена роля за избягване на необратими ситуации, които биха попречили на Съда да разгледа надлежно жалбата и при целесъобразност да осигури на жалбоподателя реалното и ефективно ползване на заявените по Конвенцията права**[6]". С други думи, привременните мерки са ключови за разглеждането и решаването на делото по същество и за ефективната защита на релевантните права по ЕКПЧ.

Например, жалбоподателите, търсещи международна закрила, могат да пожелаят да подадат жалба до Европейския съд по правата на човека срещу решение на органите на приемащата държава, с което им се отказва международна закрила и се разпорежда връщането им в държавата на произход, където те се опасяват за живота си. В такъв случай Съдът може да укаже привременни мерки за предотвратяване на предстоящото експулсиране, като по този начин гарантира, че правото на живот на жалбоподателите няма да бъде необратимо накърнено, преди да е имал възможност да разгледа тяхната жалба.

В съответствие с тази обосновка привременните мерки по принцип следва винаги да бъдат придружени или последвани от индивидуална жалба по член 34 от ЕКПЧ по съществото на делото. Разпореждането по Правило 39 е неразделна част от производството пред Съда. Ако такава жалба не бъде подадена, привременната мярка може да бъде отменена (и съответно да загуби своето действие), а делото може да бъде заличено от списъка на делата на Съда поради липса на намерение то да бъде поддържано (за повече информация вж. ал. 10.4 по-долу).

Когато е оправдано, Съдът може да обяви жалбата за недопустима едновременно с отхвърлянето на искането за привременни мерки.

6. Правило 39§1. Виж също ЕСПЧ, Mamatkulov and Askarov v. Türkiye, жалби № 46827/99 и 46951/99, решение на Голямата камара от 4 февруари 2005 г., ал. 125.

3. ОБХВАТ НА ПРАВИЛО 39

Какъв е обхватът на защитата по Правило 39?

Правило 39, преработено през март 2024 г., предвижда, че привременните мерки се прилагат в случаи на „непосредствен риск от непоправима вреда за право по Конвенцията"[7].

Понятието „непоправима вреда за право по Конвенцията" е определено като вреда, която поради своето естество не подлежи на поправяне, възстановяване или адекватно обезщетяване. Съгласно Практическото указание на ЕСПЧ терминът **„възстановяване" следва да се разбира като връщане към положението отпреди настъпването на каквато и да било вреда. Следователно Съдът указва привременни мерки, когато съществува риск липсата на такива мерки да доведе до ситуация, при която *restitutio in integrum* и други форми на репарация не биха били възможни, ако Съдът ги счете за оправдани в края на производството пред него. Следователно обстоятелствата по едно дело трябва да надхвърлят висок праг на сериозност, за да бъде приложимо Правило 39. Привременни мерки се постановяват само когато съществуват *prima facie* данни за непосредствен риск от непоправима вреда, а не когато при липсата на такива мерки жалбоподателите биха претърпели единствено затруднения.**[8]

Непосредствеността на непоправимата вреда е ключово изискване, което трябва да бъде ясно изложено и надлежно обосновано във всяко искане по Правило 39. Например, в случай на принудително връщане на лица, търсещи международна закрила, е необходимо да се опише подробно и да се обоснове фактът, че връщането предстои незабавно и че, ако бъде извършено, ще причини непоправима вреда (за повече информация виж параграфи 7.1. и следващите).

Съдебната практика на Съда показва, че привременните мерки обичайно се прилагат за защита на определени права по ЕКПЧ.

Правило 39 най-често се използва по дела, свързани с правото на живот (член 2 от ЕКПЧ) и правото да не бъдеш подлаган на изтезания или на нечовешко или унизително отнасяне или наказание (член 3 от ЕКПЧ). По отношение на жалбоподателите, търсещи международна закрила, привременните мерки много често се постановяват с цел да се предотврати експулсиране, което създава риск за живота им или опасност от малтретиране, забранено от член 3. Все пак привременни мерки могат да бъдат разпоредени и с цел да се гарантира, че основните потребности на жалбоподателите, търсещи международна закрила, са удовлетворени, както и че условията на прием (включително имиграционното задържане), на които са подложени, зачитат човешкото им достойнство.[9]

Само по изключение привременни мерки могат да бъдат указвани в отговор на определени искания, засягащи правото на справедлив процес (член 6 от Конвенцията)[10], правото на зачитане на личния и семейния живот (член 8 от Конвенцията),[11] и свободата на изразяване (член 10 от Конвенцията).[12]

В действащата съдебна практика на Съда Правило 39 **не се** прилага за защита на правото на собственост, за осигуряване освобождаването на жалбоподател, който се намира в затвора, докато Съдът се произнесе относно справедливостта на производството, за гарантиране провеждането на референдум, за предотвратяване разпускането на политическа партия или за спиране на приемането на конституционни изменения, засягащи мандата на членове на съдебната власт[13].

Привременните мерки се прилагат само в ограничени случаи, като най-често това са ситуации, при които съществуват опасения от:

- заплаха за живота (хипотеза по член 2 от Конвенцията); или
- малтретиране, забранено от член 3 от Конвенцията (забрана на изтезанията и нечовешко или унизително отнасяне).

7. Пак там, ал. 104.
8. Практическо указание на ЕСПЧ относно исканията за привременни мерки, ал. 6.
9. Относно условията на прием вж., например, ЕСПЧ, Camara срещу Белгия, жалба № 49255/22, прессъобщение 31.10.2022. Относно задържането вж., например, ЕСПЧ, N.B. и други срещу Франция, жалба № 49775/20, 31 март 2022 г.,, ал. 15.За допълнителни препратки към съдебната практика, вж. по-долу ал. 4.1.
10. ЕСПЧ, Wróbel срещу Полша, жалба №. 6904/22, прессъобщение от 8 февруари 2022 г.; ЕСПЧ, Öcalan срещу Турция, жалба № 46221/99, решение на Голямата камара от 12 май 2005 г.
11. ЕСПЧ, Eskinazi и Chelouche срещу Турция (реш.), жалба № 14600/05, 6 декември 2005 г.
12. ЕСПЧ, ANO RID Novaya Gazeta и други срещу Русия, жалба № 11884/22, прессъобщение на 10 март 2022 г.
13. За повече информация, вж. информационната справка на Съда относно привременните мерки.

4. ОБЩ ПРЕГЛЕД НА ПРАВИЛО 39 ПРИВРЕМЕННИ МЕРКИ

Какви мерки може да указва Съдът?

Правило 39 позволява на съдиите от Съда да разпоредят „всяка привременна мярка, която считат за необходима в интерес на страните или за надлежното протичане на производството". Разпоредените от Съда привременни мерки могат да изискват от страните да се въздържат от извършването на определени действия или да ги задължат да предприемат конкретни мерки[14]. Макар да няма публична база данни с решенията относно привременни мерки, информация за тяхното възможно съдържание може да бъде почерпена от съдебната практика на Съда и прессъобщенията на Секретариата, както и от практическия опит, споделян от адвокати и неправителствени организации[15].

4.1. Привременни мерки за лица, търсещи международна закрила

В контекста на индивидуалните жалби (член 34 от ЕКПЧ) привременните мерки най-често се указват на ответната държава, макар че е възможно Съдът да укаже привременни мерки и спрямо жалбоподателите[16]. По дела, засягащи лица, търсещи международна закрила, Съдът например е изисквал от държавите да:

- да не връщат жалбоподателите в определена държава и да позволят на техните адвокати да осъществят необходимите контакти с тях[17] ;
- да осигурят на жалбоподателите първоначална помощ (храна, вода, облекло, адекватни медицински грижи) и, при възможност, временно настаняване, както и да гарантират подходяща правна помощ (например настойничество) за непридружените деца сред тях[18];
- да осигурят на жалбоподателите настаняване и материална помощ за задоволяване на основните им потребности за срока на производството пред Съда[19];
- да не експулсират жалбоподателите до второ нареждане, в очакване на изхода от производството пред Съда или за определен период от време[20];
- да предоставят на жалбоподателя, който вече се намира под юрисдикцията на държавата, разрешение да слезе на брега и да влезе на територията, достъп до адвокат и възможност да подаде молба за убежище[21];
- да прекратят административното задържане на семейство търсещи убежище, включително на деце[22];
- да преместят жалбоподател, чиято непълнолетност се оспорва в рамките на процедура за оценка на възрастта, която е лишена от процесуални гаранции, в центрове, където могат да бъдат осигурени условия за прием като за непридружено дете, в съответствие с презумпцията за непълнолетност[23].

14. Привременни мерки могат да бъдат указвани и на физически лица: вж. напр. ЕСПЧ, Iaşcu и други срещу Молдова и Русия [ГК], жалба № 48787/99, решение от 8 юли 2004 г., ал. 11, в което Съдът решава да призове един от жалбоподателите да прекрати своята гладна стачка.
15. ЕСПЧ, R.A. и други срещу Полша, жалба № 42120/21, прессъобщение от 28.09.2021 г.
16. ЕСПЧ, R.A. и други срещу Полша, жалба № 42120/21, и ЕСПЧ, H.M.M. и други срещу Латвия, жалба № 42165/21, прессъобщение от 25.08.2021 г. и „ЕСПЧ допуска привременна мярка по дело, свързано с плавателния съд SeaWatch 3", прессъобщение ECHR 043 (2019) от 29.01.2019 г.
17. ЕСПЧ, Camara срещу Белгия, жалба № 49255/22, прессъобщение от 31.10.2022 г.
18. ЕСПЧ, O.M. и D.S. срещу Украйна жалба № 18603/12, 15 септември 2022 г., ал. 43.
19. ЕСПЧ, Kebe и други срещу Украйна, жалба № 12552/12, 12 януари 2017 г., ал. 24-25.
20. СПЧ, N.B. и други срещу Франция, жалба № 49775/20, 31 март 2022 г., ал. 15.
21. ЕСПЧ, Darboe и Camara срещу Италия, жалба № 5797/17, 21 юли 2022 г., ал. 30-41.
22. ЕСПЧ, N.S.K. срещу Обединеното кралство, жалба № 28774/22, прессъобщение от 14.06.2022 г.
23. ЕСПЧ, M.K. и други срещу Полша, жалби № 40503/17 42902/17 43643/17, 23 юли 2020 г., ал. 21.

Освен това, в два съвсем изключителни случая, Съдът е изисквал от държавите да:

- не извеждат жалбоподателите от територията на държавата до изтичането на определен срок след постановяването на окончателното вътрешноправно решение в рамките на висящото производство по съдебен контрол[24];
- приемат и регистрират молбата за убежище на жалбоподателя и да я препратят за разглеждане на компетентните органи[25].

4.2 Привременни мерки по между-държавни дела

Незадължително свързани със защитата на търсещите убежище, привременни мерки могат да бъдат указвани и по междудържавни дела (член 33 от ЕКПЧ). Например, по висящите междудържавни дела относно конфликта между двете държави в и около Нагорни Карабах, Съдът е указал няколко привременни мерки както на Азербайджан, така и на Армения[26].**Привременните мерки включват указание към двете държави „да се въздържат от предприемане на каквито и да било действия, по-специално военни действия, които биха могли да доведат до нарушения на правата по Конвенцията на цивилното население, включително до застрашаване на неговия живот и здраве, и да спазват своите задължения по Конвенцията, по-специално по отношение на член 2 (право на живот) и член 3 (забрана на изтезанията и нечовешко или унизително отнасяне или наказание) от Конвенцията"**[27], а през 2022 г., указание към правителството на Азербайджан **„да предприеме всички мерки в рамките на своята юрисдикция, за да осигури безопасно преминаване по „Лачинския коридор" на тежко болни лица, нуждаещи се от медицинско лечение в Армения и на други лица, блокирани на пътя без подслон или средства за препитание"**[28].

5.ЖАЛБОПОДАТЕЛИ ПО ПРАВИЛО 39

Кой може да подава жалби по Правило 39?

Искане за привременни мерки може да бъде подадено от всяко лице, изправено пред непосредствен риск от непоправима вреда за право, което съгласно практиката на Съда подлежи на защита по Правило 39. Лицата, които желаят да подадат искане за привременни мерки, следва или да имат висящо дело пред Съда, или да възнамеряват впоследствие да подадат индивидуална жалба по член 34 от ЕКПЧ.

Жалбоподателите могат да подават искания за привременни мерки независимо от своята национална или липсата на такава, при условие че се намират под юрисдикцията на някоя от държавите - страни по ЕКПЧ (по смисъла на член 1 от ЕКПЧ).[29] За подаването на искане за привременни мерки не е задължително лицето да бъде представлявано от адвокат (вж. по-долу), макар че съдействието на адвокат може да помогне да бъдат спазени всички необходими изисквания.

5.1. Могат ли деца да подават искане?

Децата, включително тези, които са непридружени или разделени от своите родители или настойници по закон или по обичай, могат да се обръщат към Съда. Както и при всеки друг жалбоподател, на този етап от производството децата не се нуждаят от процесуално представителство от адвокат. Освен това, за да подаде искане до Съда, детето не се нуждае от посредничеството на своя настойник или родител (но законният настойник или родител може да подаде искането в интерес на детето).

24. ЕСПЧ, N.S.K. срещу Обединеното кралство, жалба № 28774/22, прессъобщение от 14.06.2022 г.
25. ЕСПЧ, M.K. и други срещу Полша, жалби № 40503/17 42902/17 43643/17, 23 юли 2020 г., ал. 21.
26. ЕСПЧ, Армения срещу Азербайджан, жалба № 42521/20 и Азербайджан срещу Армения, жалба № 47319/20, прессъобщения 04.11.2020 г. и 16.12.2020 г.
27. ЕСПЧ, Армения срещу Азербайджан, жалба № 42521/20, Прессъобщение 30.09.2020 г.
28. ЕСПЧ, Армения срещу Азербайджан (№ 4), жалба № 15389/22, Прессъобщение 21.12.2022 г.
29. Само в съвсем изключителни случаи Съдът е указвал привременни мерки в полза на жалбоподатели, търсещи международна закрила, които все още не се намират под юрисдикцията на държава. В делото ЕСПЧ M.K. и други срещу Полша жалби № 40503/17, 42902/17 и 43643/17, 23 юли 2020 г., Съдът в изключителен порядък е задължил полските органи, ако жалбоподателят се яви на граничен пункт, да му бъде позволено да подаде молба за убежище и да не бъде връщан в съседната държава (вж. ал. 21 от решението). В делата R.A. и други срещу Полша, жалба № 42120/21, и ЕСПЧ, H.M.M. и други срещу Латвия, жалба № 42165/21, прессъобщение от 25.08.2021 г., привременните мерки са изисквали единствено предоставяне на храна, вода, облекло, адекватни медицински грижи и, по възможност, временно настаняване на жалбоподателите извън територията на държавата, без да се налага те да бъдат допуснати до нея.

5.2. Искания от семейства

Когато цялото семейство е изправено пред непосредствен риск от непоправима вреда, членовете на семейството могат да подадат искания съвместно или поотделно.

5.3. Групови искания

Искания за привременни мерки могат да бъдат подавани съвместно от група лица, които се намират в една и съща фактическа ситуация (например предстоящо извеждане от територията; незабавно връщане по суша или море, т.нар. „отблъсквания"; липса на адекватни условия за прием и др.). При едно съвместно искане, подадено от няколко жалбоподатели, следва да бъдат посочени цялата необходима информация и относимите доказателства поотделно за всеки жалбоподател (вж. ал. 6.5 и 6.6).

5.4. Представителство

По всички производства пред Съда необходимостта страните да бъдат представлявани от „адвокат, упълномощен да упражнява професията си във всяка от договарящите страни и пребиваващ на територията на една от тях, или от друго лице, одобрено от председателя на камарата" възниква едва след съобщаването на жалбата на ответната договаряща страна[30] . Следователно на този етап от процедурата няма абсолютна необходимост жалбоподателите да бъдат представлявани от напълно квалифициран адвокат, когато подават искане за привременни мерки (освен ако това не се извършва в рамките на висящо дело, което вече е съобщено на ответната държава). Техен представител може да бъде адвокат, член на семейството, приятел, неправителствена организация или друго лице. Лицата, търсещи международна закрила, често подават искания по Правило 39 с помощта на неправителствени организации или адвокати.

5.5. Пълномощно

Когато искането за привременни мерки се подава чрез представител, следва да се представи копие от писменото пълномощно, подписано от жалбоподателите.[31] Ако съществуват обективни пречки за получаване на подписа на жалбоподателите върху формуляра за упълномощаване, представителят следва да изложи ситуацията пред Съда и във всички случаи да представи доказателства за установен контакт с жалбоподателите и за тяхното изрично желание да бъдат представлявани[32]. При липса на такива доказателства искането може да бъде отхвърлено. Представителят трябва да представи и формуляр за пълномощно веднага щом физическият достъп до жалбоподателите стане възможен.

5.6. Трудности при осъществяване на контакт с жалбоподателите

При определени обстоятелства може да бъде трудно или дори невъзможно жалбоподателите да общуват със своя представител и обратно (например когато жалбоподателите са задържани или блокирани в гранични райони). В такива случаи в искането по Правило 39 следва да бъдат посочени тези пречки и да се поиска от Съда да прикани ответната държава да улесни комуникацията между жалбоподателите и техния представител. Съдът вече е постановявал, че следва да бъдат осигурени контакти между представители и жалбоподатели, търсещи международна закрила, които са блокирани в труднодостъпни гранични райони[33].

30. Виж Правило 36 от Правилата на Съда.
31. Може да се използва формулярът, предоставен от Съда (https://www.echr.coe.int/Documents/Authority_Form_ENG.pdf). В контекста на привременните мерки обаче се приемат и други формати.
32. Като доказателство могат да послужат, например, копия от съобщения, разменени с жалбоподателите чрез мобилно приложение (WhatsApp), които са достатъчни, за да бъде изпълнено изискването на Съда правният представител да разполага с писмено пълномощно или правомощие да действа и да подаде жалба ЕСПЧ, J.R. и други срещу Гърция, жалба № 22696/16, 25 януари 2018 г., ал. 72-74. Вижте също прессъобщението на ВКБООН по делото: Мобилно приложение за съобщения улеснява достъпа до правосъдие | блог на ВКБООН.
33. ЕСПЧ, R.A. и други срещу Полша, жалба № 42120/21, прессъобщение на 28.09.2021 г. Вижте по-горе, ал. 4.1.

6. ИСКАНИЯ ПО ПРАВИЛО 39

Как следва да бъде подадено искане по Правило 39?

Искания за привременни мерки могат да бъдат подавани само чрез портала на ЕСПЧ за Правило 39, по факс или по пощата. Съдът не разглежда искания, изпратени по електронна поща.

Практическа информация относно подаването на искания за привременни мерки е публикувана на интернет страницата на Съда, в раздела, предназначен за жалбоподателите[34].

6.1. Порталът на ЕСПЧ за Правило 39

Порталът на ЕСПЧ за Правило 39 (https://r39.echr.coe.int), създаден през 2022 г., е достъпен за всички потребители. За използването му е необходим профил в ECHR Services. За създаването на такъв профил е нужно да се посочи електронен адрес и да се инсталира приложение за двуфакторна идентификация (Authenticator App), достъпно за различни платформи (например чрез Apple или Google App Store).

След създаването на профил искания за привременни мерки могат да се подават по електронен път. За подаването на искания е задължително:

1. да се попълни полето „Наименование на искането", където накратко се посочва целта на искането (например „предотвратяване на предстоящо експулсиране");

2. да се попълнят всички полета, свързани с жалбоподателите (име, настоящ адрес, дата на раждане и националност), представителя (име и данни за контакт) и съответната държава;

3. да се приложи поне един файл. Обичайно се прилагат няколко файла - самото искане за привременни мерки и всички относими доказателства. Всички приложения трябва да бъдат във формат PDF.

Документът „Практическо указание[35]" съдържа раздел III „Практическа информация относно привременните мерки", публикуван на интернет страницата на Съда, който предоставя подробни практически указания как да се подаде искане чрез портала на ЕСПЧ за Правило 39[36].

След подаване на искането то се отбелязва в системата като „подадено". Допълнителна информация или документи могат да бъдат изпращани чрез портала за Правило 39 само ако Съдът изрично ги изиска. При необходимост да се предостави на Съда актуална информация относно висящо искане това може да стане и по факс, или по пощата. След като Съдът се произнесе по искането, в системата то се отбелязва като „приключено" и остава достъпно за срок от 3 месеца.

6.2. Групови искания

Когато има няколко жалбоподатели, следва да се използва бутонът „Добавяне/редактиране на други жалбоподатели" и да се попълнят необходимите данни за всеки отделен жалбоподател.

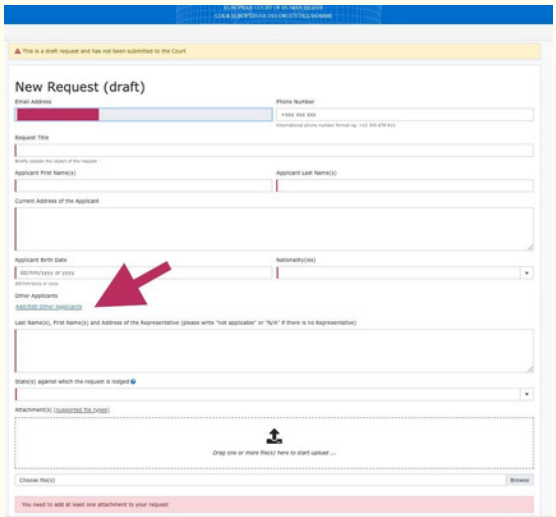

34. https://www.echr.coe.int/Pages/home.aspx?p=applicants&c=#n1365511916164_pointer (ENG/FR).
35. Практическо указание, издадено от председателя на Съда в съответствие с Правило 32 от Правилата на Съда на 5 март 2003 г. и изменяно на 16 октомври 2009 г., 7 юли 2011 г., 3 май 2022 г. и 28 март 2024 г.: Насоки за практиката: Искания за привременни мерки (coe.int).
36. Раздел III от „Практическото указание" съдържа и указания как да се подаде искане по факс или по пощата.

6.3. Изпратени по факс или поща искания

Специално предназначените факс номера за изпращане на искания за привременни мерки са: +33 3 90 21 43 50 и +33 3 88 41 39 00. Съдът препоръчва факсове, надвишаващи 10 страници, да се изпращат на няколко части, за да могат да бъдат получени и обработени при оптимални условия.

Исканията, изпращани по пощата, следва да бъдат адресирани до: European Court of Human Rights, Council of Europe, 67075 STRASBOURG CEDEX, FRANCE.

6.4. Език

По възможност исканията следва да бъдат изготвени на един от официалните езици на договарящите страни. Тъй като обаче официалните езици на Съда са английски и френски, използването на тези езици се препоръчва с оглед ускоряване разглеждането на делото, при условие че жалбоподателите (или техният представител) са в еднаква степен в състояние да ги използват в кореспонденцията си със Съда.

6.5. Формалности

При подаване на искания по Правило 39 чрез портала на ЕСПЧ за Правило 39 жалбоподателите трябва да спазват формалните изисквания на системата (вж. ал. 6.1). За искания, подадени по факс или по пощата, не съществува специален формуляр, така че нищо не пречи те да бъдат подадени на обикновен лист. Въпреки това жалбоподателите са длъжни да спазват указанията на Съда, публикувани както на интернет страницата на Съда[37], така и в портала за Правило 39.

За улесняване работата на Съда във всички случаи се препоръчва първо да бъдат изложени фактите по делото, а след това отделно да бъдат представени правните аргументи. Освен това, исканията, изпращани по факс или по пощата, следва на видно място да бъдат отбелязани със следния текст с получер шрифт:

„Правило 39 – Спешно
Лице за контакт (име и данни за контакт): …"

В дела за експулсиране или екстрадиция следва да се посочи и следното:

„Насрочена дата и час на извеждане и местоназначение: …"

За да се гарантира съответствие с изискванията на Съда, жалбоподателите могат да използват официалния формуляр за подаване на индивидуални жалби, който е достъпен на няколко езика на интернет страницата на Съда[38]. Ако искането за привременни мерки се подава в контекста на индивидуална жалба по член 34 от ЕКПЧ, използването на формуляра за жалба е задължително.

6.6. Данни за контакт

Докато искане по Правило 39 е висящо пред Съда, ВКБООН препоръчва жалбоподателите или техните представители да бъдат максимално лесно достъпни за контакт. За тази цел:

- следва да бъде посочен адрес на електронна поща и телефонен номер, по възможност мобилен, за да може Съдът да се свърже възможно най-бързо с жалбоподателя/представителя в случай, че искането се нуждае от допълнителна информация;
- този телефонен номер трябва да бъде изписан ясно и четливо на първата страница на искането.

7.ОБОСНОВАВАНЕ НА ИСКАНИЯ ПО ПРАВИЛО 39

Какво следва да бъде доказано и по какъв начин?

Макар исканията за привременни мерки често да се подават при трудни обстоятелства, включително при сериозни ограничения във времето, те трябва да бъдат надлежно обосновани, в противен случай няма да бъдат разгледани от Съда.
Не съществуват установени или специални правила относно стандарта и тежестта на доказване в контекста на Правило 39, но от практиката на Съда могат да се изведат няколко основни принципа.

Както се подчертава в Практическото указание на Съда, обстоятелствата по едно дело трябва да надхвърлят висок праг на сериозност, за да бъде приложимо Правило 39. „Привременни мерки се постановяват само когато съществуват prima facie данни за непосредствен риск от непоправима вреда, а не когато при липсата на такива мерки жалбоподателите биха претърпели единствено затруднения[39]".

37. Указанията на Съда относно подаването на искане по Правило 39 са достъпни на адрес: https://www.echr.coe.int/documents/d/echr/im-procedure-eng.
38. Общият формуляр за жалба е достъпен на адрес: https://www.echr.coe.int/Pages/home.aspx?p=applicants/forms&c=.
39.Практическо указание.

Като общо правило е от съществено значение жалбоподателите да представят цялата налична информация и документация относно релевантните вътрешноправни производства (включително решенията, постановени от национални съдилища, трибунали или други органи по техния случай), както и основанията, на които оспорват резултата от тези производства. В дела за експулсиране/екстрадиция жалбоподателите следва да представят всички документи, свързани с производствата по експулсиране/екстрадиция и с производствата по предоставяне на убежище, и подробно да изложат причините, поради които оспорват техния изход. Това е особено важно с оглед на утвърдения принцип, че „**когато са проведени вътрешноправни производства, задачата на Съда не е да замества със своя собствена преценка фактическата оценка на националните съдилища и по правило именно тези съдилища са компетентни да преценяват доказателствата пред тях (...). Като общ принцип националните органи са в най-добра позиция да преценяват не само фактите, но и по-специално достоверността на свидетелите, тъй като именно те са имали възможност да видят, чуят и оценят поведението на конкретното лице.**[40]"

7.1. Върху кого лежи доказателствената тежест?

Съгласно съдебната практика на Съда преценката на доказателствата в производствата по Конвенцията обичайно се ръководи от принципа ***affirmanti incumbit probatio*** (доказателствената тежест лежи върху този, който твърди)[41]. Съответно в дела, свързани с извеждане от територията, „**по принцип жалбоподателят е този, който трябва да представи доказателства, способни да установят, че съществуват сериозни основания да се счита, че ако оспорваната мярка бъде изпълнена, той би бил изложен на реален риск да бъде подложен на третиране, противоречащо на член 3**[42]".

7.2. Какво трябва да се доказва?

В исканията за привременни мерки жалбоподателите трябва правдоподобно да твърдят, че съществува риск от непоправима вреда за упражняването на едно от основните права по ЕКПЧ[43]. Твърденият риск трябва да бъде индивидуализиран: съдебната практика на Съда по дела за депортиране изяснява, че „**като общо правило търсещият убежище не може да се счита, че е изпълнил доказателствената тежест, докато не представи обосновано изложение на индивидуален и следователно реален риск от малтретиране при депортиране, който да отличава неговото положение от общите опасности в държавата по местоназначение**"[44].

Като пример за индивидуализиран риск може да се посочи страхът на жалбоподателите от преследване в държавата им по произход по политически, етнически или религиозни причини[45]. Такъв индивидуализиран риск следва да бъде правдоподобно обоснован, например чрез представяне на доказателства, че жалбоподателите принадлежат към религиозно или етническо малцинство, за което е известно, че е обект на преследване в държавата на произход, или че са изразявали политически възгледи, пораждащи преследване в тази държава.

За разлика от това, общият риск не винаги е достатъчен, за да обоснове искане за привременни мерки. Общ риск може да бъде излагането на жалбоподателите на обща несигурност в държавата по произход, която обаче не включва конкретна и пряка заплаха за личната им безопасност.

7.3. Какъв обем доказване е необходим?

Не се очаква исканията за привременни мерки по Правило 39 да отговарят на стандарта на доказване, прилаган към индивидуална жалба по член 34 от ЕКПЧ. Поради кратките срокове това би било трудно постижимо. Освен това, когато се указва привременна мярка, Съдът не извършва задълбочен анализ на делото - и често не разполага с цялата информация, необходима за такъв анализ[46]. Независимо от това, при искане за привременна мярка жалбоподателите следва, доколкото е възможно, да докажат, че съществуват сериозни основания да се счита, че при липса на такава мярка те биха били изправени пред непосредствен риск от непоправима вреда за техните права по Конвенцията.

40. ЕСПЧ, F.G. срещу Швеция [ГК], жалба № 43611/11, 23 март 2016 г., ал. 118 и посочената в него практика.
41. ЕСПЧ, Fadeyeva срещу Русия, жалба № 55723/00, 9 юни 2005 г., ал. 79.
42. ЕСПЧ, Saadi срещу Италия [ГК], жалба № 37201/06, 28 февруари 2008 г., ал. 129.
43. ЕСПЧ, Paladi срещу Молдова [ГК], жалба № 39806/05, 10 март 2009 г., ал. 89.
44. ЕСПЧ, J K и други срещу Швеция [ГК], жалба № 59166/12, 23 август 2016 г., ал. 94.
45. ЕСПЧ, F.H. срещу Швеция, жалба № 32621/06, 20 януари 2009 г.
46. ЕСПЧ, M.S.S. срещу Белгия и Гърция [ГК], жалба № 30696/09 21 януари 2011 г., ал. 355.

Съдът е постановил, че **„по самото естество на привременните мерки решението дали да бъдат указани в дадено дело често трябва да бъде взето в много кратък срок (...). Вследствие на това пълните фактически обстоятелства по делото често остават неустановени до постановяване на решението на Съда по същество (...). Именно с цел да се запази възможността на Съда да постанови такова решение (...) се указват тези мерки. До този момент може да се окаже неизбежно Съдът да указва привременни мерки въз основа на факти, които, макар и да обосновават prima facie необходимостта от такива мерки, впоследствие биват допълвани или оспорвани до степен, че да поставят под съмнение тяхната оправданост[47].“**

7.4. Как следва да бъде доказан непосредственият риск от непоправима вреда?

Жалбоподателите трябва подробно да изложат основанията за своите опасения и естеството на твърдените рискове, на които са изложени. Описанието на събитията следва да бъде възможно най-подробно: простото позоваване на аргументи в други документи или във вътрешноправни производства не е достатъчно.

Жалбоподателите трябва да представят и всички налични писмени доказателства в подкрепа на твърдените рискове: само изразяването на страх рядко се приема за достатъчно доказателство.[48] Производствата пред Съда се ръководят от принципа на свободно събиране и оценяване на доказателствата, поради което жалбоподателите могат да се позовават на различни видове доказателства[49], (например актуални медицински документи, снимки, документи, показващи уязвимостта на жалбоподателя, статии или доклади относно неговото положение и др.)

Макар че при преценката за наличие на риск Съдът основно се съсредоточава върху настоящото и бъдещото положение на жалбоподателя, минали обстоятелства, включително предишният му опит, също могат да бъдат от значение. Например жалбоподатели, които търсят международна закрила и се опасяват за живота си в държавата по произход, могат да представят доказателства за предходно малтретиране, за да подкрепят твърдението си за съществуването на такъв риск. Индивидуалните жалби по член 34 от ЕКПЧ, както и исканията за привременни мерки по Правило 39, следва да съчетават елементи от предходния опит на жалбоподателя с актуализирана лична, а при необходимост и семейна информация.

Макар че жалбоподателите винаги трябва правдоподобно да твърдят съществуването на индивидуализиран риск (вж. по-горе ал. 7.2.), такъв риск може да се изведе и от добре известна обща ситуация. Например жалбоподатели, търсещи международна закрила и страхуващи се от преследване поради своята сексуална ориентация или полова идентичност, могат да се позоват на надеждна документация, която показва, че в тяхната държава по произход ЛГБТИ+ лица са преследвани и рутинно изложени на насилие.

В обобщение, макар че исканията за привременни мерки по Правило 39 следва основно да се фокусират върху личната ситуация на жалбоподателя, към тях могат да се прилагат и общи сведения в подкрепа на твърденията, включително релевантна и актуална документация на ВКБООН[50] и информация от външни източници (например от авторитетни НПО, агенции на ООН и национални органи).

47. *Пак там.*, ал. 355.
48. Съдебната практика на Съда по член 3 от ЕКПЧ показва, че само изразяването на страх от преследване при връщане само по себе си не представлява „реален риск“. При преценката дали твърденият риск от непоправима вреда е реален, Съдът взема предвид съвкупност от факти и обстоятелства, включително достоверността на изложените от жалбоподателя факти, общата ситуация в държавата и, когато е релевантно, позицията на ВКБООН и относими доклади.
49. ЕСПЧ, Nachova и други срещу България [ГК], жалби № 43577/98 и 43579/98, 6 юли 2005 г., ал. 147.
50. Това може да включва документи, отнасящи се лично до жалбоподателя, като удостоверение за бежанец, издадено от ВКБООН, информация за държавата по произход, насоки и становища относно връщания.

7.5. Достоверност

При преценката на достоверността на изложените от жалбоподателя факти Съдът проверява дали твърденията и информацията, съдържащи се в искането за привременни мерки по Правило 39, са съгласувани с тези в индивидуалната жалба по член 34 от ЕКПЧ.
Затова е важно твърденията и данните, представени и в двата документа, да бъдат последователни. В този смисъл, паралелно с искането на привременни мерки, от съществено значение е молбите за убежище да бъдат добре обосновани още на вътрешноправно ниво и от самото начало на националното производство[51]. Съдът рядко се убеждава от по-късно представени доводи, които е било възможно да бъдат изложени на по-ранен етап. Ранното представяне на всички относими документи заедно с първоначалната молба може да допринесе за убеждаването на Съда в добросъвестността на жалбоподателя и цялостната достоверност на неговите твърдения.

„I) исканията за привременни мерки следва да бъдат индивидуализирани, напълно мотивирани, изпратени заедно с цялата релевантна документация, включително решенията на националните органи и съдилища, и да бъдат изпратени своевременно преди очакваната дата на извеждане. (...) Трябва да се подчертае, че неспазването на условията, предвидени в Практическото указание, може да доведе до това такива дела да не бъдат приети за разглеждане от Съда." - Изявление на председателя на Съда относно исканията за привременни мерки, 11 февруари 2011 г.

7.6. Какви документи следва да бъдат представени?

Исканията задължително **трябва да бъдат** придружени от всички необходими подкрепящи документи. Съдът не е длъжен да се свързва с жалбоподатели, чиито искания за привременни мерки са непълни, нито да разглежда такива искания.

Документите, които следва да бъдат представени, включват:

- писмени доказателства в подкрепа на опасенията и твърдените рискове за жалбоподателите (например актуални медицински документи, снимков материал, документи, удостоверяващи уязвимостта на жалбоподателя, статии или доклади относно неговото положение и др.);
- документи от вътрешноправните производства в договарящата държава (например за лицата, търсещи международна закрила - документи, свързани с молбата им за убежище и съответните производства, като копия от решения на националните органи, съдебни решения, жалби до национални органи и съдилища и др.);
- при извеждане/експулсиране/екстрадиция, всички относими документи (например официално уведомление за датата на извеждане, заповеди за претърсване, заповеди за арест, съдебни решения, статии или доклади относно жалбоподателя, доклади за ситуацията в държавата и др.).

Следва да бъдат включени и други материали, които се считат за релевантни за обосноваване на твърденията на жалбоподателя, например:

- документи от НПО/агенции на ООН;
- относими прессъобщения;
- новинарски или научни статии.

Всички представени документи трябва да бъдат:

- в пълния им вариант;
- на оригиналния им език (при условие че това е един от официалните езици на държавите - страни по ЕКПЧ);
- фотокопия (Съдът не връща документите на жалбоподателите).

51. ЕСПЧ, Nasimi срещу Швеция, жалба № 38865/02, решение от 16 март 2004 г.

8. СРОКОВЕ ЗА ПОДАВАНЕ НА ИСКАНИЯ ПО ПРАВИЛО 39

Кога следва да бъде подадено искане по Правило 39?

8.1. Непосредствен риск

По правило исканията за привременни мерки по Правило 39 следва да се подават веднага щом възникне непосредствен риск от увреждане на релевантно право или права по ЕКПЧ. Например, в делата за депортиране/извеждане искането следва да се подаде веднага щом съществува непосредствен риск от извеждане.Когато датата на извеждането е известна, искането следва по възможност да бъде подадено най-малко един работен ден преди насрочения час. Когато датата е неизвестна и стане известна непосредствено преди извеждането, това следва да бъде изрично посочено и обяснено в искането.

Когато все още не е постановено окончателно вътрешноправно решение, но постановяването му предстои и съществува риск от незабавното му изпълнение, искането за привременни мерки следва да бъде подадено, без да се изчаква това решение. В искането следва ясно да се посочи датата, на която се очаква да бъде постановено, и да се уточни, че то се подава под условие - в случай че вътрешноправното решение бъде неблагоприятно.

8.2. Вътрешноправни средства за защита със суспензивен ефект

Жалбоподателите по дела за експулсиране или екстрадиция следва първо да изчерпят вътрешноправните средства за защита, които имат спиращо действие по отношение на извеждането, преди да се обърнат към Съда с искане за привременни мерки. Когато жалбоподателят все още разполага с възможност да се възползва от вътрешноправни средства за защита със спиращо действие, Съдът няма да приложи Правило 39, за да предотврати извеждането.

Важно е да се има предвид, че Съдът е замислен като орган със субсидиарна роля спрямо националните системи за защита на правата на човека.

Затова, дори в контекста на исканията за привременни мерки, трябва да се обръща особено внимание на наличните средства за защита и тяхната ефективност[52].

8.3. Срок за подаване

Исканията по Правило 39 следва да се подават достатъчно рано, така че Съдът да разполага с поне един работен ден за разглеждането им. В делата за депортиране/извеждане това означава най-малко един работен ден преди датата на планираното извеждане[53].

Когато Съдът е изправен пред голям брой искания по Правило 39, не може да се гарантира, че всички ще бъдат разгледани незабавно, въпреки че Съдът ще положи всички усилия да се произнесе по основателни искания, подадени със закъснение по причини, независещи от жалбоподателите.

8.4. Работно време на Съда

Исканията за привременни мерки се приемат от служителите в деловодството от понеделник до петък между 8:00 и 16:00 ч. (местно време в Страсбург: GMT+1). Исканията, получени след 16:00 ч., по правило не се разглеждат в същия ден. Исканията, получени през уикендите и във френските официални празници, не се разглеждат в същите дни, а се обработват през следващия работен ден. По време на коледните празници деловодството на Съда работи в дежурен режим за разглеждане на спешни искания по Правило 39, но системата не функционира на 25 и 26 декември и на 1 януари. Списъкът с официалните и други празници, които Съдът отбелязва, е публикуван на интернет страницата на Съда[54].

8.5. Дата и час на извеждане

В производства, свързани с депортиране/извеждане от територията, жалбоподателите във всички случаи следва да посочват датата и часа на очакваното извеждане, тъй като този елемент е пряко свързан с преценката за непосредственото характер на риска. Ако жалбоподателите не могат да предоставят тази информация, това следва изрично да бъде отбелязано и обяснено в искането им за привременни мерки по Правило 39. Жалбоподателите трябва да държат Съда в течение относно всякакви последващи развития и, когато е релевантно, да обяснят защо считат, че тяхното извеждане е непосредствено предстоящо.

52.Това изискване не бива да се смесва с формалното задължение за изчерпване на вътрешноправните средства за защита преди изпращането на индивидуална жалба до Съда по член 34 от ЕКПЧ, посочено в член 35, ал. 1 от ЕКПЧ, макар че на практика двете изисквания могат да се припокриват.
53.Списъкът на официалните празници и други неработни дни, в които деловодството на Съда не работи, е публикуван на интернет страницата на Съда: www.echr.coe.int/contact
54. Виж страницата „Информация за контакт“: https://www.echr.coe.int/Pages/home.aspx?p=contact&c=.

9. ПРОЦЕДУРА И РЕШЕНИЕ

Как се разглежда искането?

След подаването му, искането се разглежда от Съда във възможно най-кратък срок. Производството е писмено и всяко искане се оценява индивидуално. Групови искания могат да бъдат разглеждани съвместно.

9.1. Органи, които вземат решения в процедурата по Правило 39 (съгласно Практическите указания на Съда)

Правомощието на Съда да се произнася по искания за привременни мерки се упражнява от дежурни съдии или, когато е целесъобразно, от председателя на отделение, от камарата, от председателя на Голямата камара, от Голямата камара или от председателя на Съда (Правило 39 § 2).

Дежурните съдии са съдиите, избрани за заместник-председатели на петте отделения съгласно Правило 8. Те се определят от председателя на Съда в съответствие с Правило 39 § 5, за да се произнасят по искания за привременни мерки. От 2022 г. и петимата заместник-председатели на отделенията изпълняват функциите на дежурни съдии. По правило дежурните съдии не разглеждат искания за привременни мерки срещу договарящата страна, по отношение на която са избрани или на която са граждани. В изменената версия на Правило 39 пленарният състав на Съда решава да въведе изрична правна основа, която да позволява на председателя на Съда, когато е необходимо, да разпорежда привременни мерки.

Исканията за привременни мерки по нови индивидуални жалби се разглеждат основно от дежурните съдии с подкрепата на специализирано звено в деловодството на Съда. Дежурните съдии запазват възможността да препращат искането за привременни мерки до някой от другите органи, посочени в Правило 39 § 2, включително до колегиални състави. Препращането може да се наложи в различни ситуации и зависи от естеството на искането, от делото, по което то е направено, и от степента на спешност. Последната може да означава, че препращането до колегиален състав е невъзможно, поради което дежурният съдия може временно да приложи Правило 39 с цел, *inter alia*, да улесни последващото разглеждане на искането за привременна мярка от такъв състав. Решението искането да бъде разгледано от колегиален състав е от компетентността на самия Съд. Искания за привременни мерки, подадени по междудържавни жалби, по индивидуални жалби, висящи пред Голямата камара, и по вече съобщени индивидуални жалби, разпределени на отделения, по правило се разглеждат от председателя на Съда, председателя на Голямата камара или председателите на отделения. Възможността за препращане към колегиален състав се прилага и в случаите, когато правомощието за вземане на решение поначало принадлежи на председателя на Съда, председателя на Голямата камара или председателите на отделения.

9.2. Искания извън приложното поле

Ако искането явно не засяга право, което според практиката на Съда подлежи на защита по Правило 39, жалбоподателят получава писмо от деловодството, в което се посочва, че искането е извън приложното поле на Правило 39 и няма да бъде представено на съдия за произнасяне.

9.3. Необосновани или непълни искания

Ако искането не е достатъчно обосновано или не е подкрепено с необходимата документация, жалбоподателят получава писмо от деловодството, че то няма да бъде представено на съдия за произнасяне.
Например, по дела за депортиране Съдът няма да разглежда искане, при което рискът при депортиране не е обоснован. Съдът ще счита за непълно искане такова, в което не е посочена очакваната дата на депортиране или липсват документи за вътрешноправните производства, на които се основава искането. Друг пример за необосновано искане е такова, при което се твърди неформално извеждане („отблъскване") от територията на държавата, но жалбоподателите не представят доказателства за своето присъствие на територията на тази държава.

В писмото от деловодството обикновено се посочва кои аспекти трябва да бъдат по-добре обосновани и кои документи липсват. Макар че жалбоподателите са тези, които трябва своевременно да допълнят исканията си, в писмото може да бъде определен срок за отговор. Ако в този срок не бъде получен отговор, делото се прекратява по надлежния ред без допълнително уведомяване.

9.4. Съдебни решения по искания за привременни мерки

След преразглеждането на процеса на вземане на решения по Правило 39 от пленарния състав на Съда през 2023 г. и 2024 г., независимо от характера на постановения акт (например указване на привременни мерки, отхвърляне на искания, отлагане на разглеждането на искания, отменяне на вече указани привременни мерки), всички актове на Съда относно привременните мерки се съобщават на страните под формата на решение, подписано, според случая, от дежурния съдия, председателя на отделение, председателя на Голямата камара или председателя на Съда. Имената на съдиите, които постановяват решения в производството относно привременните мерки, систематично се посочват в решенията.

Решенията са придружени от писмо от деловодството, съдържащо информация относно производството, както и евентуални указания или искания към страните. Жалбоподателите се уведомяват за решенията на Съда относно исканията за привременни мерки чрез портала за Правило 39 на ЕСПЧ, по факс или по пощата.

Надлежно обосновани искания за привременни мерки, които попадат в приложното поле на Правило 39, се предявяват на съдебен състав на Съда за решение. Такъв е случаят например с искания на жалбоподатели, изправени пред депортиране, които представят достатъчно подробности и доказателства, че в приемащата държава биха били изложени на преследване по политически, етнически или религиозни причини[55], на малтретиране във връзка със сексуалната им ориентация[56] или на опасност от смърт от страна на органите[57].

По правило решенията на Съда по искания за привременни мерки не се мотивират и не подлежат на обжалване. Те се съобщават само на страните по делото и не се публикуват в базата данни HUDOC, освен ако не са предмет на прессъобщение от деловодството[58].

Решение да не се указват привременни мерки

Въз основа на представените материали Съдът може да откаже да разпореди поисканите привременни мерки. Искане по Правило 39 може да бъде отхвърлено по различни причини. Например, по дела за експулсиране от територията – защото рискът от експулсиране не е непосредствен или защото експулсирането не изглежда да води до непосредствен риск от непоправима вреда.
Основанията за отказ на искане по Правило 39 се посочват от Съда само ***ad hoc***. Когато искането се прецени като преждевременно, това обстоятелство винаги се посочва в решението.

Решение за отлагане на разглеждането на искането

Съдът може също така да реши да отложи разглеждането на искането за привременни мерки и да прикани страните да представят информация, когато степента на спешност позволява това, в случаи, при които информацията, която жалбоподателите са успели да предоставят, не е достатъчна, за да позволи на Съда да разгледа искането, и когато се счита за възможно да се изиска информация от ответната договаряща страна преди постановяване на решение.Когато разглеждането на искането бъде отложено, на ответната договаряща страна или на двете страни се отправя покана по Правило 54 § 2 (а) да представят необходимата информация в определен срок. Продължителността на този срок зависи от конкретните обстоятелства и степента на спешност. След получаване на информацията от страните Съдът може или отново да отложи разглеждането на искането и да постави допълнителни въпроси към страните, или да постанови решение по искането за привременни мерки.

Въпроси към страните и искания за становища могат да бъдат отправяни от Съда и след указването на привременна мярка (вж. по-долу).

55. Напр., ЕСПЧ, F.H. Срещу Швеция, жалба № 32621/06, 20 януари 2009 г., ал. 39-46.
56.Напр. ЕСПЧ, M.E. срещу Швеция [ГК], жалба № 71398/12, 8 април 2015 г., ал. 4.
57. Напр. ЕСПЧ, Jabari срещу Турция, жалба № 40035/98, 11 юли 2000 г., ал. 6.
58. Прессъобщенията се събират в базата данни HUDOC на специална страница: https://hudoc.echr.coe.int/eng-press, а прессъобщенията относно привременни мерки могат да бъдат намерени чрез избиране на „Привременни мерки" под „Тип документ" в лявата част на екрана: https://hudoc.echr.coe.int/eng-press#{%22documentcollectionid%22:[%22R39%22]}.

Решение за указване на привременни мерки

Въз основа на представените материали Съдът може да разпореди привременни мерки.

Той може да ги постанови до второ нареждане, за срока на производството пред него или за ограничен период от време в зависимост от обстоятелствата по делото.

Когато привременните мерки се постановяват за ограничен срок, това се прави по различни причини, например: до получаването на релевантна информация от страните по искане на Съда; за да се даде възможност на националните съдилища да разгледат в рамките на висящо производство въпроса, който е предмет на искането за привременни мерки; поради необходимостта искането да бъде разгледано от колегиален състав и нуждата от време за насрочване на заседание; или защото дежурният съдия счита, че е необходимо повече време преди постановяване на решение.

Привременни мерки могат да бъдат разпоредени по инициатива на Съда или по искане на жалбоподателите (или техния представител).

На практика Съдът често прилага Правило 39 с определен срок, когато по делото са необходими допълнителни сведения (освен ако липсващата информация не е толкова съществена, че искането да се счита за непълно - вж. по-горе ал. 9.4). Когато Съдът налага мерки със срок и едновременно с това изисква информация, една или и двете страни се приканват да отговорят на въпроси, преди тези отговори да бъдат препратени на другата страна за сведение или коментари. Например по дела, при които съществува prima facie риск от неформално извеждане от територията, Съдът може да укаже жалбоподателите да не бъдат извеждани, като едновременно с това изисква допълнителна информация от страните (например относно точното местонахождение на жалбоподателите и дали те са имали възможност да поискат международна закрила).

Когато Съдът поиска допълнителна информация, на двете страни се изпраща покана по Правило 54 § 2 (а) от Правилата на Съда да представят необходимите данни в определен срок. Продължителността на този срок зависи от обстоятелствата по делото и спешността на искането. В такива случаи, след получаване на информацията от страните, Съдът може да реши да продължи, да не продължи или да отмени всяка привременна мярка, която е в сила.

9.5. Съобщаване на решения

Жалбоподателите или техните представители се уведомяват за решението на Съда да уважи или отхвърли искането за привременни мерки по Правило 39 с официално решение, изпратено чрез портала за Правило 39 или, ако искането не е подадено чрез портала, по електронна поща и по пощата. Когато Съдът разпореди привременна мярка по Правило 39, ответната държава също се уведомява. При спешна необходимост от привременни мерки Съдът може първо да информира страните по телефона, а впоследствие да изпрати писмено потвърждение на своето решение.

Когато искането за привременни мерки е подадено преди въвеждането на индивидуална жалба по член 34 от ЕКПЧ, в решението си (дори и при отказ) Съдът приканва жалбоподателя да подаде надлежно попълнен формуляр за жалба (т.е. индивидуална жалба по член 34 от ЕКПЧ) в определен срок. Ако жалбоподателят не отговори на Съда в този срок, делото може да бъде заличено от списъка на делата без допълнително уведомяване.

9.6. Последващи действия

Жалбоподателите, които искат привременна мярка по Правило 39, следва винаги да отговарят на кореспонденцията от деловодството на Съда. Когато мярката е отказана, те трябва да уведомят Съда дали желаят да продължат с жалбата. Когато мярката е допусната, те са длъжни редовно и своевременно да информират Съда за хода на висящите вътрешноправни производства и за всяко друго развитие в тяхното положение, което може да бъде от значение за производството по Правило 39. Неспазването на това задължение може да доведе до заличаване на делото от списъка на делата на Съда.

9.7. Допълнителни процесуални решения

При произнасянето си по искания за привременни мерки Съдът може да постановява и допълнителни процесуални решения.

■ Когато приложи Правило 39, Съдът може незабавно да съобщи жалбата на ответното правителство или, когато не приложи Правило 39, да обяви жалбата за недопустима, като по този начин изпреварва решения, които обичайно се постановяват на по-късен етап след подаване на индивидуална жалба по член 34 от ЕКПЧ.

■ Съдът може също така да реши да уведоми Комитета на министрите за привременна мярка по Правило 39 § 3 от Правилата на Съда, когато съдебният орган, който я е разпоредил, счита уведомяването за оправдано. В такива случаи страните се уведомяват за извършеното уведомяване.

■ По дела, свързани с жалбоподатели, търсещи международна закрила, Съдът понякога дава приоритет на производството по Правило 41 от Правилата на Съда. Приоритетното производство по Правило 41 означава, че индивидуална жалба по член 34 от ЕКПЧ се разглежда от Съда с предимство пред други дела[59]. Прилагането на Правило 41 може да бъде изрично поискано от жалбоподателите, независимо дали привременна мярка по Правило 39 е била уважена или отхвърлена. На практика приоритетното разглеждане означава съкращаване на сроковете за произнасяне на Съда по делото; това обаче не гарантира решаване на делото в много кратък срок, тъй като цялото производство трябва да бъде спазено и на Съда са необходими няколко месеца, за да постанови решение по дело, по което се прилага Правило 41.

■ По дела, свързани с жалбоподатели, търсещи международна закрила, Съдът често предоставя анонимност на основание Правило 47 § 4 от Правилата на Съда и поверителност на основание Правило 33 § 1 от Правилата на Съда.

Анонимност и поверителност могат да бъдат поискани от жалбоподателите или да бъдат предоставени от Съда ***proprio motu*** (по собствена инициатива). Анонимността означава, че самоличността на жалбоподателите не се разкрива пред обществеността. Всички публични документи по делото ги обозначават с букви от азбуката. Поверителността означава, че определени документи по делото също не са достъпни за обществеността. Освен това, когато е предоставена анонимност, принципът на поверителност се прилага и спрямо документи, в които фигурира името на жалбоподателя или от които лесно може да бъде установена неговата самоличност.

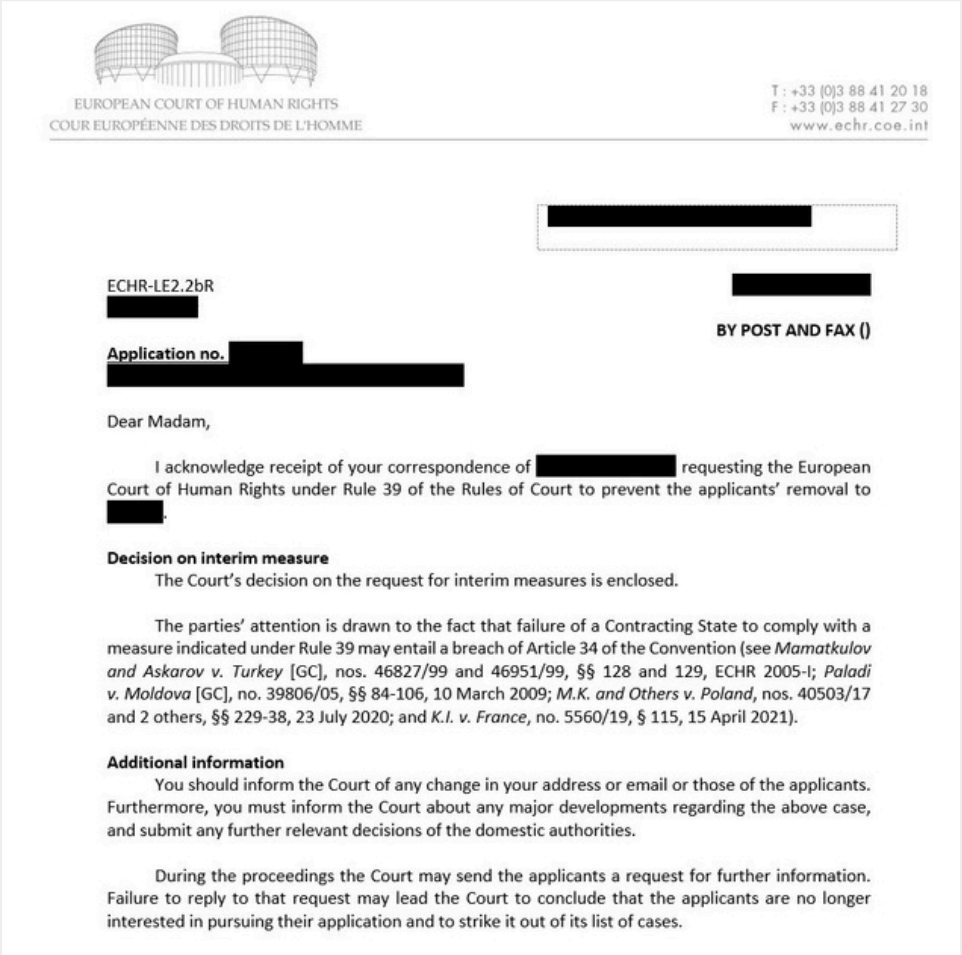

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

T : +33 (0)3 88 41 20 18
F : +33 (0)3 88 41 27 30
www.echr.coe.int

[redacted]

ECHR-LE2.2bR
[redacted]

[redacted]

BY POST AND FAX ()

Application no. [redacted]

Dear Madam,

I acknowledge receipt of your correspondence of [redacted] requesting the European Court of Human Rights under Rule 39 of the Rules of Court to prevent the applicants' removal to [redacted].

Decision on interim measure

The Court's decision on the request for interim measures is enclosed.

The parties' attention is drawn to the fact that failure of a Contracting State to comply with a measure indicated under Rule 39 may entail a breach of Article 34 of the Convention (see *Mamatkulov and Askarov v. Turkey* [GC], nos. 46827/99 and 46951/99, §§ 128 and 129, ECHR 2005-I; *Paladi v. Moldova* [GC], no. 39806/05, §§ 84-106, 10 March 2009; *M.K. and Others v. Poland*, nos. 40503/17 and 2 others, §§ 229-38, 23 July 2020; and *K.I. v. France*, no. 5560/19, § 115, 15 April 2021).

Additional information

You should inform the Court of any change in your address or email or those of the applicants. Furthermore, you must inform the Court about any major developments regarding the above case, and submit any further relevant decisions of the domestic authorities.

During the proceedings the Court may send the applicants a request for further information. Failure to reply to that request may lead the Court to conclude that the applicants are no longer interested in pursuing their application and to strike it out of its list of cases.

Пример за решение на Съда, с което жалбоподателят се уведомява за постановяване на привременна мярка. В решението се посочват също приоритетът на делото (по член 41 от ЕКПЧ) и поверителността му (по член 47 § 4 от ЕКПЧ).

59 Вж. също приоритетната политика на Съда: https://www.echr.coe.int/Documents/Priority_policy_ENG.pdf.

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

[redacted] SECTION

DECISION

[redacted] v. [redacted]

(no. [redacted])

Request for interim measures lodged on [redacted]

The European Court of Human Rights ([redacted], the duty judge) has, on [redacted], examined the request.

The Court decides, in the interests of the parties and the proper conduct of the proceedings before it, to indicate to the Government of [redacted], under Rule 39 of the Rules of Court, that the applicants should not be removed for the duration of the proceedings before the Court.

The Court decides to give priority to the application under Rule 41.

The Court decides, under Rule 47 § 4, not to disclose the applicants' identity to the public. In all of the Court's public documents the applicants will accordingly be referred to using the letters of the alphabet shown in the appendix.

Any documents deposited with the Registry in which their names appear or which could otherwise easily lead to their identification should not be made accessible to the public (Rule 33 § 1) and shall remain confidential. [This concerns in particular the following document[s]: ....]

[redacted]
Duty Judge

COUNCIL OF EUROPE
CONSEIL DE L'EUROPE

Пример за решение на Съда, с което жалбоподателят се уведомява за постановяване на привременна мярка. В решението се посочват също приоритетът на делото (по член 41 от ЕКПЧ) и поверителността му (по член 47 § 4 от ЕКПЧ).

10.КАКВО СЕ СЛУЧВА СЛЕД ТОВА

Какво се случва след постановяване на решение?

10.1. Не са указани привременни мерки

Не подлежи на обжалване решение, с което се отказва налагане на привременни мерки. Отхвърлянето на искане по Правило 39 не препятства жалбоподателя, поне по закон, да продължи производството пред Съда чрез подаване на индивидуална жалба по член 34 от ЕКПЧ, чиято основателност Съдът ще прецени независимо от отказа да уважи искането по Правило 39. Жалбоподателите могат да подадат ново искане за привременни мерки само при настъпване на нови обстоятелства.

Когато лице, чието искане за привременна мярка е било отхвърлено, бъде предадено на друга договаряща държава, то при необходимост може да подаде ново искане срещу тази държава по Правило 39 от Правилника на Съда или индивидуална жалба по член 34 от Конвенцията.

10.2. Указани са привременни мерки

Съгласно съдебната практика на Съда привременните мерки по Правило 39 са правно задължителни за периода, през който действат[60]. Държавата, спрямо която са указани мерките, е длъжна да се съобрази с разпореждането на Съда, като неизпълнението неминуемо води до нарушение на член 34 от ЕКПЧ.

10.3. Въпроси, свързани с изпълнението

Макар привременните мерки да са предвидени само в Правилата на Съда, а не в самата Европейска конвенция за правата на човека, държавите - страни по Конвенцията са задължени да ги изпълняват. Съдът изяснява това задължение и правно обвързващото естество на привременните мерки в две решения на Голямата камара: **Mamatkulov и Askarov срещу Турция** и **Paladi срещу Република Молдова.** ЕСПЧ, Mamatkulov и Askarov срещу Турция, жалби № 46827/99 и 46951/99, решение на Голямата камара от 4 февруари 2005 г[61].

В решението по делото **Mamatkulov и Askarov срещу Турция** Съдът уточнява, че „по силата на член 34 от Конвенцията договарящите държави са длъжни да се въздържат от всякакви действия или бездействия, които могат да възпрепятстват ефективното упражняване на правото на индивидуална жалба. Неспазването на привременни мерки от страна на договаряща държава следва да се счита за пречка пред ефективното разглеждане на жалбата на жалбоподателя от Съда и за възпрепятстване на ефективното упражняване на това право и съответно - за нарушение на член 34.[62]"

В решението по делото **Paladi срещу Молдова** Съдът допълнително развива тази тема, като посочва, че „член 34 ще бъде нарушен, ако органите на договаряща държава не предприемат всички стъпки, които разумно биха могли да бъдат предприети, за да се съобразят с мярката, указана от Съда[63]". В същото решение са формулирани и няколко ключови принципа, по-специално:

- че именно Съдът, а не съответните вътрешни органи, е компетентен да прецени дали привременните мерки са изпълнени[64]; и

60. ЕСПЧ, Mamatkulov и Askarov срещу Турция, жалба № 46827/99 и 46951/99, ЕСПЧ, решение на Голямата камара от 4 февруари 2005 г., ал. 100.
61. ЕСПЧ, Mamatkulov и Askarov срещу Турция, жалба № 46827/99 и 46951/99, решение на Голямата камара от 4 февруари 2005 г., Paladi срещу Молдова, жалба № 39806/05, решение на Голямата камара от 10 март 2009 г.
62. ЕСПЧ, Mamatkulov и Askarov срещу Турция, цитирано по-горе, ал 128.
63. ЕСПЧ, Paladi срещу Молдова, цитирано по-горе, ал. 88.
64. ЕСПЧ, Paladi срещу Молдова, цитирано по-горе, ал. 90.

■ че върху държавата лежи отговорността да докаже пред Съда, че привременните мерки са изпълнени или че в изключителни случаи е имало обективни пречки за тяхното изпълнение. При наличие на такива пречки държавата трябва също да докаже, че органите са предприели всички разумни стъпки за премахването им и са държали Съда в течение на ситуацията[65].

В същото решение Съдът изяснява, че при преценката дали държавата е изпълнила привременните мерки, се прилага следният правен подход:

■ че вредата, която Правило 39 цели да предотврати, в крайна сметка не настъпва, е ирелевантен за оценката дали държавата е изпълнила указанието за привременни мерки[66];

■ отправната точка при преценката дали ответната държава е изпълнила привременните мерки, е формулировката на самите привременни мерки[67];

■ Съдът проверява дали съответната държава се е съобразила както с буквата, така и с духа на указанията за привременни мерки[68].

Следователно, ако държава не изпълни привременните мерки, указани спрямо нея, жалбоподателите следва незабавно да уведомят Съда по факс или по пощата и да повдигнат въпроса за нарушение на член 34 от ЕКПЧ в своите индивидуални жалби.

Когато се твърди, че ответна договаряща страна не е спазила привременна мярка и Съдът реши да съобщи жалбата или част от жалбата на тази държава, Комитетът на министрите може също да бъде уведомен за всеки въпрос, свързан със спазването на задълженията по член 34 от Конвенцията.

10.4. Отмяна на привременна мярка

Привременните мерки по Правило 39 могат да бъдат отменени от Съда, когато:

■ Съдът счете, че това е необходимо (например ако жалбоподателите вече не се смятат за изложени на непосредствен риск от непоправима вреда или когато рискът вече не е непосредствен, например когато неуспешният търсещ убежище е поканен да подаде нова молба за убежище до вътрешните органи);

■ жалбоподателите поискат това (например за да се улесни доброволното им връщане в държавата на произход);

■ ответното правителство поиска това (например ако държавата счита, че разполага с материали, които могат да убедят Съда да отмени привременната мярка, и го уведомява за това); или

■ жалбоподателят не е уведомил Съда в посочения срок за намерението си да подаде индивидуална жалба по член 34 от ЕКПЧ.

Жалбоподателите винаги трябва да отговарят на всяко писмо на Съда, с което се изисква тяхното становище относно евентуалната отмяна на привременна мярка.

10.5. Член 35, § 2, буква (b) от Конвенцията и Правило 39 от Правилата на Съда

Съгласно член 35 § 2 (b) от Конвенцията Съдът не може да разглежда жалби, които по същество са идентични с въпрос, вече разгледан от него, или които вече са били предмет на друга процедура по международно разследване или уреждане и не съдържат нова, релевантна информация. Това правило се прилага и на етапа на Правило 39. Когато жалбоподателите се обръщат към Съда с искане за привременни мерки и е видно, че по същия въпрос има висящо производство пред друг международен орган, например Комитета по правата на човека към ООН, не е налице основание за прилагане на Правило 39. В такъв случай жалбите на жалбоподателя се обявяват за недопустими по член 35 § 2 (b) от дежурния съдия.

65. ЕСПЧ, Paladi срещу Молдова, цитирано по-горе, ал. 92.
66. *Пак там*., ал. 89 in fine.
67. *Пак там*., ал. 91.
68. *Пак там*.

11. СПИСЪК ЗА ПРОВЕРКА ПРИ ПОДАВАНЕ НА ИСКАНЕ

Преди да изпратите искане по Правило 39 до Европейския съд по правата на човека, уверете се, че жалбоподателят е изправен пред непосредствен риск от непоправима вреда за право, което съгласно практиката на Съда подлежи на защита по Правило 39.

Исканията следва да бъдат изготвени на официален език на договаряща държава и да съдържат следната информация и документи:

- собствено име/имена на жалбоподателя;
- фамилно име/имена на жалбоподателя;
- настоящ адрес на жалбоподателя или място на задържане;
- дата на раждане;
- гражданство/граждания или липса на гражданство;
- ако има няколко жалбоподатели – „собствено име/имена", „фамилно име/имена", „настоящ адрес", „дата на раждане" и „гражданство/граждания" за всеки жалбоподател;
- собствено име, фамилно име, адрес и процесуално качество на представителя, ако има такъв;
- държава/държави, срещу която/които се подава искането.

Следната информация и документи следва също да бъдат представени заедно с искането:

□ Основания за искането за привременни мерки:

1. Подробно описание на настоящата ситуация;

2. Естеството на твърдения непосредствен риск от непоправима вреда;

3. Копие от всички свързани документи (актуални медицински документи, снимки, документи, показващи уязвимостта на жалбоподателя, статии или доклади относно положението му и др.);

4. В случаи на извеждане/експулсиране/екстрадиция:

a. Подробни причини за напускане на държавата по произход/държавата на местоназначение;
b. Причини за страх от връщане в държавата по произход/държавата на местоназначение;
c. Информация относно датата и обстоятелствата на пристигане в договарящата държава;
d. Държава на местоназначение;
e. Дата на очакваното извеждане/експулсиране/екстрадиция;
f. Копие от всички свързани документи (заповеди за претърсване, заповеди за арест, присъди, статии или доклади относно жалбоподателя, доклади за положението в държавата и др.).

□ Информация относно вътрешноправните производства в договарящата държава:

1. Информация относно вътрешноправните производства, включително дата и съдържание на съдебните решения и подадените жалби;

2. Всякаква друга релевантна информация относно производствата пред вътрешните органи;

3. Копие от всички свързани документи (копия от решения на националните органи, съдебни решения, жалби до националните органи и съдилища и др.);

4. В случаи на извеждане/експулсиране/екстрадиция:
a. Информация относно производства по убежище, ако има такива;
b. Информация относно производства по извеждане;
c. Копие от всички свързани документи.

□Посочени разпоредби от Конвенцията.
□Надлежно попълнен формуляр за упълномощаване, ако искането се подава от представител. Формулярът може да бъде изпратен скоро след подаването на искането. Исканията за привременни мерки изискват съгласието на жалбоподателите.
□Референтен номер на Съда, ако вече разполагате с такъв по настоящото искане.
□Всички други сведения и документи, които считате за необходими.

Непредставянето на посочената по-горе информация и документи може да доведе до преценка, че искането за привременни мерки е необосновано или непълно.

Само позоваване на доводи, изложени в други документи, или на вътрешноправни производства не е достатъчно. Посочените по-горе сведения и документи трябва да бъдат приложени към всяко искане.

Съдът не е длъжен да се свързва с жалбоподатели, чието искане за привременни мерки е непълно.

Исканията следва да бъдат подавани чрез портала на ЕСПЧ за Правило 39, по факс или по пощата. Съдът не разглежда искания, изпратени по електронна поща.

Ако искането се подава по факс или по пощата, уверете се, че над текста на искането ясно е изписано: „ПРАВИЛО 39 – СПЕШНО".

Данни за контакт на Съда:

Факс: (+33) (0)3 88 41 39 00

Телефон: (+33) (0)3 88 41 20 18

Адрес: Деловодство, Европейски съд по правата на човека, Съвет на Европа

67075 Страсбург Cedex, Франция

12. Основни документи на ЕСПЧ относно Правило 39

■ Информационна справка на Пресслужбата на Съда „Информационен лист Привременни мерки – актуализиран м. март 2024 г."
■ „Обща информация относно привременните мерки" на Съда
■ Документ „Практическо указание, издадено от председателя на Съда в съответствие с Правило 32 от Правилата на Съда на 5 март 2003 г. и изменено на 16 октомври 2009 г., 7 юли 2011 г., 3 май 2022 г. и 28 март 2024 г."
■ Документ „Привременни мерки по държави и основна тема за 2024 г."
■ Документ „Искания по Правило 39, подредени по държава-ответник, уважени и отхвърлени от Съда през 2021, 2022 и 2023 г."

Моля, имайте предвид, че всички тези документи се актуализират редовно от Съда. Те са приложени към настоящия наръчник във версията им, достъпна през декември 2024 г. За да се запознаете с най-актуалната версия на всеки документ, обърнете се към интернет страницата на Съда (раздела, посветен на жалбоподателите).

Ноември 2021 г.: ВКБООН, Международната организация по миграция (МОМ) и Белоруският Червен кръст оказват спешна помощ на хора, блокирани на границата между Беларус и Полша. Помощта включва одеяла, топли дрехи, ръкавици, шапки и ботуши. © ВКБООН/Кацярина Голубева

UNHCR
The UN Refugee Agency